

РОЛЬ ДЕРЖАВИ У ВІДНОВЛЕННІ ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

Сударкіна С.П., Ларка М.І.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

В сучасних умовах невирішеним є питання стратегічних напрямів розвитку господарського комплексу України. На нашу думку, промисловість повинна стати ведучою складовою господарського комплексу держави, певною «точкою зростання», тому що тільки високотехнологічні, динамічні суб'єкти господарства в змозі зробити прорив, який є необхідним для України зараз. Існують декілька ключових факторів, які підтверджують сказане: можливі великі обсяги виробництва, фактор масштабу, історична складова розвитку господарства України, більш сприятливі умови для вирішення соціальних, технологічних та інноваційних питань, тощо.

Зрозуміло, що така стратегія пов'язана з серйозними проблемами щодо наявності ринків збуту, забезпечення належної якості продукції, фінансування, персоналу тощо. Стан промислового сектору економіки зараз потребує оновлення буквально всіх складових виробничого процесу, починаючи з основних коштів, персоналу, сировини та матеріалів, послуг промислового характеру та ін. А це означає, що існує необмежений внутрішній ринок для будь-якої продукції, яка вироблятиметься на вітчизняних промислових підприємствах у потрібній кількості та належної якості. В той же час існують дуже високі ризики інвестування в Україні, які стримують інноваційні процеси. Враховуючи теперішню реальність, держава повинна визначити стратегічні напрями розвитку господарського комплексу, орієнтуючись, в першу чергу, на вітчизняний ринок. Наступним кроком повинно стати стратегічне, мінімум на 5 років, планування для обраних напрямів і відповідно – галузей та підприємств.

Оскільки техніко-технологічний стан промисловості України фактично зруйнований і не відповідає сучасному рівню, треба максимально використовувати міжнародне співробітництво в цьому напрямі. Для цього повинні бути розроблені відповідні закони, які б захищали іноземних інвесторів і вітчизняних виробників. Міжнародну співпрацю треба направляти, перш за все, на одержання та оволодіння новою технікою та технологіями, підготовку спеціалістів тощо.

З точки зору фінансового забезпечення треба визнати ефективним використання як державного, так і акціонерного і, навіть, олігархічного капіталу для підйому господарського комплексу країни. Цим шляхом пройшли і йдуть всі країни світу, які вирішують подібні задачі.

І на останнє – найважливіше питання, а саме – питання власності. Насправді, при наявності прозорого, зрозумілого законодавства, чіткого його виконання та жорсткого контролю з боку держави всі питання вирішуються.